

HET GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

VONNIS IN KORT GEDING

in de zaak van:

de rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging
VERENIGING VOOR DUURZAME ENERGIE
gevestigd in Curaçao,
eiseres,
gemachtigden mrs. M.J. Eisden en A. Small,

--tegen--

de openbare rechtspersoon
HET LAND CURAÇAO,
zetelend te Curaçao,
gedaagde,
gemachtigde mr. M.R. Hammoud.

Partijen zullen hierna de Vereniging en het Land worden genoemd.

1. Verloop van de procedure

De Vereniging heeft op 30 december 2014 een verzoekschrift ingediend. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 15 januari 2015. Partijen en hun gemachtigden voornoemd zijn daarbij verschenen en hebben het woord gevoerd en pleitnotities overgelegd. Beide partijen hebben voorafgaand aan de zitting producties in het geding gebracht. Vonnis is bepaald op heden.

2. De feiten

In dit kort geding wordt uitgegaan van de volgende feiten.

2.1 Op 1 januari 2015 is de Ministeriële Regeling teruglevertarieven duurzaam opgewekte elektriciteit 2015 (P.B. 2014, no. 100, hierna: de Regeling) in werking getreden.

2.2 Ten aanzien van particuliere eindgebruikers is in artikel 2, eerste lid, van de Regeling bepaald dat zij een vaste vergoeding van Naf 16,00 per kWp opgesteld PV-vermogen per facturatieperiode dienen te voldoen aan Aqualectra Distribution. Voor zakelijke eindgebruikers is in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Regeling de vaste vergoeding bepaald op NAF 32,00 per kWp opgesteld PV-vermogen per facturatieperiode. Het tweede lid van de artikelen 2 en 3 van de Regeling bepaalt dat Aqualectra Distribution aan een particuliere een zakelijke eindgebruiker voor terugleveren een teruglevertarief betaalt van NAF 0,33 per kWh.

2.3 Tot de inwerkingtreding van de Regeling waren eindgebruikers geen vaste vergoeding zoals hiervoor omschreven verschuldigd. Voor particulieren gold het salderingsprincipe, dat met de invoering van de Regeling is afgeschaft. De teruglevertarieven bedroegen NAF 0,42 voor zowel particuliere als zakelijke eindgebruikers.

3. Het geschil

3.1 De Vereniging vordert na aanvulling van de eis, verkort weergegeven, dat het Gerecht het Land, totdat in de bodemprocedure zal zijn beslist, zal verbieden uitvoering te geven aan de bestreden Regeling (P.B. 2014, no. 100), dan wel de artikelen 2 en 3 van deze regeling, dan wel een in goede justitie te geven bevel ter ondervanging van het onrechtmatig karakter van de Regeling, op straffe van verbeurte van een dwangsom van NAF 50.000,- per dag. Voorts vordert de Vereniging dat het Land in de proceskosten worden veroordeeld.

3.2 De Vereniging heeft aan haar vordering, verkort weergegeven, ten grondslag gelegd dat de Regeling een onrechtmatig karakter heeft omdat deze in strijd is met de wet en met algemene rechtsbeginselen. Tevens is sprake van strijd met diverse algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zowel formeel als materieel. Indien alle betrokken belangen degelijk tegen elkaar waren afgewogen, had de Raad van Ministers dan wel het Land niet tot de Regeling kunnen komen. De nadelige financiële gevolgen voor kleine producenten van duurzame elektriciteit, zijn onevenredig en staan niet in verhouding tot de met de Regeling te dienen doelen. De Regeling is ontoereikend gemotiveerd en bij de totstandkoming is uitgegaan van onjuiste en onvolledige informatie.

3.3 Het Land heeft gemotiveerd verweer gevoerd.

3.4 Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1 Direct voorafgaand aan de mondelinge behandeling van het onderhavige kort geding heeft de bestuursrechter zich onbevoegd verklaard in het door de Vereniging ingediende verzoek om voorlopige voorziening op grond van artikel 85 van de Landsverordening administratieve rechtspraak. De Regeling is per 1 januari 2015 van kracht geworden. Vast staat dat de leden van de Vereniging vanaf de invoering daarvan financieel nadeel ondervinden. Het Gerecht acht zich gelet op het voorgaande bevoegd ter zake van de onderhavige vordering en acht voorts aan de zijde van de Vereniging in beginsel een voldoende spoedeisend belang aanwezig.

4.2 Hetgeen door de Vereniging is aangevoerd, is voorshands oordelend echter onvoldoende om aan te kunnen nemen dat de Regeling een onrechtmatig karakter heeft. Daartoe wordt het volgende overwogen.

4.3 De grondslag van de Regeling is artikel 2 van de Prijzenverordening 1961 (P.B. 1961, no. 117), welke verordening de Minister van Financien (hierna: de Minister) een discretionaire bevoegdheid geeft ter zake van onder meer de vaststelling en aanpassing van tarieven voor elektra. Gelet op de Memorie van Toelichting op de

Prijzenverordening moet deze bevoegdheid ruim worden uitgelegd in die zin dat de Minister over diverse mogelijkheden beschikt om prijsvoorschriften vast te stellen. Naar voorlopig moet worden geoordeeld, valt ook de vaststelling van de onder 2.2 genoemde vaste vergoeding en het vaststellen van het teruglevertarief op NAF 0,33 binnen de reikwijdte van de aan de Minister in de Prijzenverordening toegekende bevoegdheid. Van détournement de pouvoir is derhalve geen sprake.

4.4 De discretionaire aard van de bevoegdheid van de Minister brengt mee dat terughoudendheid moet worden betracht bij de toetsing van de wijze waarop van de betreffende bevoegdheid gebruik is gemaakt. Een en ander geldt in nog sterkere mate in kort geding.

4.5 Het Land heeft in haar pleidooi uiteengezet dat als uitgangspunt geldt dat PV-eindgebruikers een redelijke 'return on investment' moeten krijgen gedurende een redelijke terugverdienperiode. Voorts heeft het Land erop gewezen dat sprake moet zijn van kostenneutraliteit aan de zijde van Aqualectra. De Minister dient ook het algemeen belang te beschermen. Indien de (teruglever)tarieven voor PV-eindgebruikers dermate gunstig zijn dat Aqualectra daarop moet toeleggen, zullen de kosten via hogere reguliere Aqualectra-tarieven ten laste komen van eindgebruikers zonder PV-installatie. Het Land heeft voorts verwezen naar de Tariefriichtlijn kleinschalige duurzame stroomvoorziening van 23 november 2011. In deze Tariefriichtlijn is bepaald dat de aansluitovereenkomst met Aqualectra jaarlijkse wijziging van het teruglevertarief mogelijk maakt. Ook in de tussen de PV-eindgebruikers en Aqualectra gesloten aansluitovereenkomsten staat vermeld dat de teruglevertarieven door de overheid worden vastgesteld en jaarlijks kunnen worden herzien. Het Land heeft verder aangevoerd dat bij de vaststelling van de teruglevertarieven en de vaste vergoeding is uitgegaan van historische data en dus niet van prognoses. De aan de Regeling ten grondslag liggende berekeningen en analyses zijn uitgevoerd door de toezichthouder, het Bureau Telecommunicatie en Post (hierna: BTP), dat een evaluatie heeft opgesteld, neergelegd in het Eindrapport 'Evaluatie 2012 en 2013 en aanbevelingen' van oktober 2014. Deze evaluatie is bekend bij de Vereniging.

4.6 De Vereniging heeft erkend dat haar leden op de hoogte zijn van de mogelijkheid tot wijziging van de tarieven, maar stelt dat haar leden geen rekening hebben hoeven houden met de introductie van een vaste maandelijkse vergoeding en de substantiële, nadelige en onevenredige financiële gevolgen van de Regeling, waarbij ook relevant is dat is afgezien van een overgangsregeling.

4.7 Waar de Vereniging stelt dat sprake is van onevenredige substantiële nadelige financiële gevolgen, dient zij dit in kort geding voldoende aannemelijk te maken. Naar oordeel van het Gerecht is de Vereniging daarin tot op heden niet geslaagd. De Vereniging is niet specifiek ingegaan op de analyses en berekeningen van BTP. Zij stelt weliswaar onder verwijzing naar een advertentie van EcoEnergy dat sprake is van pijnlijke rekenfouten, maar onderbouwt dit vervolgens onvoldoende. Het Land heeft daartegenover ter zitting uiteengezet waarom meerdere door EcoEnergy gehanteerde uitgangspunten onjuist zijn. Voor nadere bewijsvoering op dit punt is in het kader van dit kort geding geen plaats. Voorlopig moet er derhalve van worden uitgegaan dat geen sprake is van onevenredig nadeel. Het ontbreken van een

overgangsregeling voor particulieren, hoewel BTP daartoe heeft geadviseerd, leidt voorshands oordelend evenmin tot de slotsom dat sprake is van een onrechtmatig karakter van de Regeling. Het Gerecht neemt bij het voorgaande in aanmerking dat volgens de berekeningen van BTP de gemiddelde terugverdientijd voor particuliere eindgebruikers door de invoering van de Regeling wordt verlengd van ongeveer 3 jaar naar ongeveer 7 jaar en voor zakelijke eindgebruikers van minder dan 3 jaar naar 5 tot 7 jaar. Deze verdubbeling van de terugverdientijd maakt echter niet dat sprake is van onevenredig nadeel. De levensduur van de installatie is naar voorshands moet worden aangenomen 25 jaar of langer en de eindgebruikers kunnen door het plaatsen van een PV-installatie nog steeds besparingen realiseren.

4.8 De wijze van totstandkoming acht het Gerecht voorshands oordelend niet in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. Op de Minister rustte niet de verplichting advies in te winnen bij de particuliere en zakelijke eindgebruikers. Wel diende de Minister de relevante gegevens en kennis te verzamelen, hetgeen onder meer is gebeurd door het laten opstellen van de evaluatie. Van strijd met het formele dan wel het materiele rechtszekerheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het fair-play beginsel en het verbod van willekeur is voorlopig oordelend evenmin sprake.

4.9 Gelet op het voorgaande zullen de vorderingen van de Vereniging worden afgewezen waarbij de Vereniging als de in het ongelijk te stellen partij in de proceskosten zal worden veroordeeld. Deze kosten worden aan de zijde van het Land tot op heden begroot op NAF. 1.500,- aan gemachtigdensalaris.

5. De beslissing

Het Gerecht:

rechtdoende in kort geding:

- wijst af het gevorderde;
- veroordeelt de Vereniging in de proceskosten, aan de zijde van het Land tot op heden begroot op NAF. 1.500,- aan gemachtigdensalaris.

Dit vonnis is gewezen door mr. I.W.M. Laurijssens, lid van het gerecht in eerste aanleg van Curaçao, en in aanwezigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 29 januari 2015.

